Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

www.noulierusalim.ro www.noulierusalim.info www.noul-ierusalim.ro

92 +

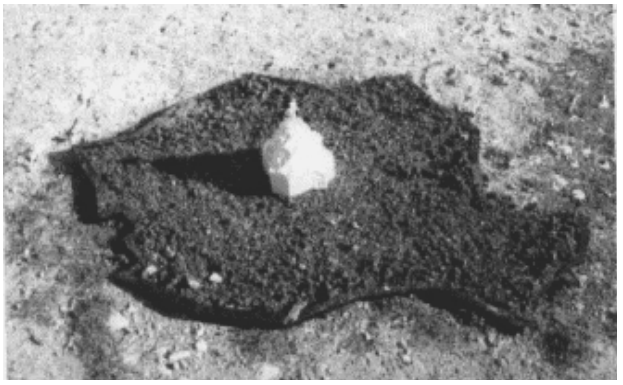
328

se distribuie gratuit

editura Ro-Emaus 2025

august - septembrie 2025

Această revistă cuprinde Cuvântul lui Dumnezeu, transmis și auzit de cei slătăfori ai Mănăstirii Noul Ierusalim, Puricasa.

Cuvântul lui Dumnezeu

Această zi se scrie acum pe pământ și în cer între mărturiile mari ale istoriei cuvântului Meu cel de șaptezeci de ani lucrător peste pământ pe vatra neamului român, o, că minunată a fost venirea Mea pe pământ în vremea aceasta, și frumoasă a fost biruința Mea cea tainică și mult s-a mângâiat cerul de sfinți, martor de sus pentru mersul Meu cu cuvântul prin vremea aceasta atât de acoperită la față înaintea celor de pe pământ, și iată acum biruința Mea, și merg peste pământ cuvântând și vestind și umblând la toate câte se petrec peste tot și căutând după om, chiar dacă oamenii de pe pământ nu simt, nu știu și nu aud pașii Mei și glasul Meu și chemarea Mea și iubirea Mea cea pentru om! *pagina 8*

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a douăsprezecea după Rusalii

Iar și iar îmbrățișarea Mea de Păstor al tău te cuprinde în cuvântul Meu, țară Românie, țara Mea de dor, țara Mea de azi. Sunt pe cerul tău și pe pământul tău cu a treia Mea venire, o, și nu te întreba de ce așa, căci cu tine este altfel decât cu alte meleaguri ale pământului, iubito.

Am stat pe pământul tău la început, când după facerea cerului și a pământului am luat cu mâna din lutul tău și am zidit omul după chipul și asemănarea Mea, și când o clipă M-am bucurat fără de seamăn, până ce bucuria Mea s-a schimbat în durere, căci l-am pierdut pe om prin neascultarea lui de Făcătorul său, iar apoi prin pierderea dragostei lui și a temerii de Dumnezeu și a înțelepciunii cea prin har dăruite lui, o, și după toate acestea a primit omul pedeapsa cea grea, a picat în îngâmfare omul, și de durerea aceasta a pierderii omului M-a trimis iarăși Tatăl pe pământ ca să-l scot din apele potopului și l-am luat de creștet cu cuvântul și tu ești creștetul pământului și iarăși am stat în lucru cu tine pe pământ, țara Mea scumpă Mie, și iată-Mă acum venit la tine pentru facerea cea nouă, pen-

tru cer nou și pământ nou, țara Mea, și îți sărut glia și locul unde am stat cu picioarele și te-am binecuvântat cu atingerea trupului Meu dumnezeiesc și ai pe vatra ta semnul acesta tainic, o, și nu pot să te las să te pierzi din lucrul Meu cu tine, și vin la tine cu lucrul Meu cel nou și mult și-Mi scriu cartea Mea cu tine și te ocrotesc cu cuvântul Meu cel mult ca să audă satana că ai pecetea Fiului lui Dumnezeu pe trupul tău și să se lase zdrobit aici de sabia cuvântului Meu, și apoi să înceapă veșnicia și să pregătesc totul și să-Mi iau înapoi bucuria cea de la început, și după care tânjesc suspinând de șapte mii de ani și mai bine, o, și aștept clipa aceasta, țara Mea.

Eu sunt Alfa și Omega, și tot așa ești și tu, căci cu tine încep și cu tine sfârșesc ca iarăși să încep, țară Românie, țara Mea de dor.

Iar acum amintesc tuturor grăirea Mea cea de acum două mii de ani din clipa înălțării Mele pe nori la Tatăl, după ce am biruit moartea pe cruce și am dăruit înviere celor din ziua aceea când M-am ridicat dintre cei morți și i-am ridicat pe mulți cu Mine spre Tatăl, o, și am spus atunci ucenicilor Mei că voi fi cu ei până la sfârșitul timpului, iar dacă timpul se sfârșește vine Domnul pe pământ cuvânt, precum este scris să se împlinească venirea Mea iarăși spre oameni, și iată-Mă îmbrăcat în cuvânt deasupra pământului român, precum este scris despre venirea Mea cu oști din cer, căci așa este scris: *«El poartă un nume scris, pe care nimeni nu-l știe, decât numai El singur, și numele Lui este Cuvântul lui Dumnezeu, iar din gura Lui iese sabie ascuțită ca să lovească neamurile cu ea și să le cârmuiască cu toiag de fier, și are scris pe coapse numele acesta: Împăratul împăraților și Domnul domnilor»*, și iată venirea lui Hristos, venirea Mea pe pământ cuvânt de facere nouă, și toate aceste cuvinte sunt adevărate! Amin.

Te rog, țara Mea, ai grijă de Domnul Dumnezeul tău, ai grijă să-L crezi și să-L primești cu inima și cu credința ca să te pot ocroti, ca să te pot înfășa în cuvântul Meu mereu și să nu poată nimic și nimeni împotriva ta. O, stai sub paza Mea, sub umbreluța Mea, stai în brațul Meu de Păstor, căci vremea apasă ca la sfârșit, iar Eu am de făcut cu tine început nou, facere nouă, și iată, însemnez pe meleagul tău locuri alese pentru slava Mea, pentru ca să așez pe ele taina veșniciei, viață fără de moarte, fără de păcat, țara Mea, precum în cer așa și pe pământ, mireasa Mea, iar tu să stai sub scutul Meu, sub cuvântul Meu, sub care Eu te țin la adăpost de vreme rea, o, și va veni peste tine putere de sus ca să faci tu voia Mea, ca să poți pentru Dumnezeu și pentru tine, țară creștină, plai de dor, că dorul Meu după tine și pentru tine crește între cei din cer, care îți țes acum haina slavei ca să te îmbrace în ea, ca să te gătească de masă de nuntă, și iată de ce vine Domnul la tine cuvânt de dor, cuvânt de veghe, cuvânt de iubire și de mângâiere, căci unde este cuvântul Meu rostit de glasul Meu de Păstor, crește iarbă dulce și se așează masă aleasă și vei fi frumoasa Mea, bucuria Mea, mângâierea Mea vei fi, că Mi-e dor de mângâiere în durere și Mi-e dor.

Așadar, se naște iarăși ființa ta, se naște din cer, din cuvântul Meu, și vei da muguri și vei fi câmpul Meu de flori nemuritoare, grădina Mea de rai vei fi, că încep în tine raiul și te voi pregăti cu rochiță sfântă ca să poți fi pentru rai, România Mea, și vei fi țara florilor Domnului, o, și spun pentru tine cuvinte mari mai înainte să le împlinesc în tine, și ca să fii tu a Mea prin dragostea ta, țara Mea.

Fiecare popor și meleag are de la Domnul împărțit înger păzitor precum este scris, dar tu ai peste tine nu numai pe îngerul Domnului, că tu ai pe mama Mea Fecioara, care te poartă pe brațele ei de două mii de ani, și de aceea e dulce

la cer taina și ființa acestui pământ și neam.

O, nu te îngrijora, țara Mea, nu te îngrijora ca lumea care se neliniștește pentru ziua de mâine. Nu te lăsa copleșită de teamă și de minciunile atât de multe ale celor îngâmfați că știu ei, că spun ei. Tu stai în Duhul Domnului chiar dacă vei trece prin ispite pentru spălarea ta ca să fii frumoasă apoi, căci toate sunt scrise câte sunt și câte vor veni, și toate sunt sub ochii Domnului, iar omul îngâmfat se va pleca, se va umili, se va rușina.

Vine clipa să se aleagă din grâu neghina și va crește apoi grâul Meu pe plaiul tău, dar caută să fie grâu viața ta, țara Mea, că numai grâul va rămâne pentru Dumnezeu, numai bobul plin, iubito, și nu mai e de așteptat altceva decât gătirea ta după voia Mea pe pământ pentru salvarea ta, fiindcă tu ai nume scris în Scripturi că ești țara Domnului, auzi?

Și iarăși în zi de duminică te-am cuprins și te-am purtat în cuvântul Meu ca să fii cea binecuvântată și cea ocrotită și cea iubită, o, și aștept clipa cea dulce când Mă voi arăta cu tine pe pământ la toate neamurile și limbile și va afla toată suflarea ce este Dumnezeu și poporul Său și muntele slavei Domnului, din care curge ca râul cuvântul Său peste pământ.

Eu sunt Alfa și Omega pe pământul român. Am stat pe acest plai la început, și iarăși după potop, și iată, iarăși am coborât trupul Meu și am însemnat venirea Mea a treia oară pe pământul român și Mi-am început în anul 1955 trâmbițarea cuvântului Meu prin trâmbița de la Maluri, iar acum s-a zidit acolo grădină de rai, pe locul în care trupul Meu s-a sprijinit ca să-Mi însemnez binecuvântarea Mea și vestirea cuvântului Meu trâmbițat de la margini la margini, precum este scris să fie mai înainte de ziua arătării Domnului, și iată pașii Mei peste pământ, cuvântul lui Dumnezeu, numele Meu cel nou și vestirea Mea de la margini la margini, și nicăieri, o, nicăieri nu este mai frumos ca și aici unde Eu, Domnul, Îmi am acum venirea Mea pe pământ, pe pământul român.

Amin, amin, amin.

18/31 august 2025

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treisprezecea după Rusalii

Te păstoresc, țara Mea cea de azi, România Mea. O, ia din Duhul Meu, ia de la Dumnezeu, ia și hrănește-te din cer, căci cerul de sfinți stă deasupra ta și te veghează și îți împarte hrană binecuvântată, că nu mai este hrană curată pe pământ, nu mai este nimic bun pentru suflet, și nici pentru trup, iar Eu, Domnul Dumnezeul tău, stau deasupra ta și-ți dau de la Mine ca să te sfințești cu cuvântul Meu și să ai peste tine cuvântul lui Dumnezeu, țara Mea.

O, vine din cer, vine din Hristos cuvântul Său peste pământ și cheamă la duh de pace popoarele învrăjbite între ele prin căpeteniile lor reci la simțire pentru cei care pier pe neașteptate în mijlocul spaimei de toate zilele, și iată, dau să spun peste căpetenii: Pace vouă! Pace între voi! Pace din cer între voi și peste voi și peste poporul care suspină ziua și noaptea neștiind dacă vor mai avea zile, dacă va veni liniștea! Eu, Domnul, îi iau pe brațele Duhului Meu și le dau loc în locașurile Tatălui Meu, căci mila Îmi sfâșie Duhul și chem la pace popoarele învrăjbite și spun iar și iar: Ajunge!

Peste tot pe pământ sunt dureri și iar dureri și spaime de moarte, iar mai-marii de peste popoare își pun capul pe pernă și dorm cu inimi reci, iar Eu, Domnul, văd de deasupra durerile de pe pământ și dau să liniștesc încordările și să strig cu putere multă: Pace vouă, popoarelor și conducătorilor! Înlocuiți lăcomia cu iubirea! Iubiți-vă unii pe alții ca să fugă din inimile voastre cruzimea și să vină dragostea cea din cer, pacea cea din cer, și pace vouă! Din țara Mea de venire iarăși pe pământ vă hrănesc și pe voi cu cuvântul și vă spun pace vouă și grăbiți-vă să ascultați de Dumnezeu! Amin.

Mă întorc în tine, țara Mea, și te gătesc frumoasă și te aștept la sărbătoarea cuvântului Meu cel de șaptezeci de ani, de când Îmi las pe vatra ta glasul Meu de Păstor, iar acum așez această sărbătoare în cetatea cuvântului Meu și te chem să-ți împart din slava Mea cu poporul Meu hrănit și crescut din cer ca să-l am pe el stând întru întâmpinarea Mea când vin cuvânt

pe pământ și să-Mi așeze în carte cuvântul, și apoi să-l pună pe cale peste țară.

Te chem la serbarea Mea cea de șaptezeci de ani pe meleagul tău, România Mea, dar la această sărbătoare se vine creștinește, nu cu straie lumești, nu lumește. O, îmbracă-te creștinește, îmbracă-te cu portul strămoșilor tăi, țara Mea, și bucură-L pe Dumnezeu și pe sfinții toți, căci stau deasupra ta cetele de sfinți români și se pregătesc de sărbătoarea grădiniței de rai a cuvântului Meu de Păstor și povestea Mea cea de șaptezeci de ani peste plaiul românesc, iar duhul lumii să stea departe în ziua Mea de serbare la Maluri, la locul din care Eu, Domnul, Mi-am început în anul 1955 trâmbițarea cuvântului Meu și primii lăstari ai poporului Meu crescut din cer cu povața gurii Mele ca să-l am al Meu pe el apoi, dacă el se voiește până la sfârșit al Meu.

Așadar, te voi vesti pentru sărbătoare, țara Mea, și te doresc de partea iubirii cuvântului Meu, căci apa vieții este el peste tine și peste pământ. Amin.

Acum așez încă putere de cuvânt pentru cele ce mai sunt de lucrat odată cu apropierea zilei de serbare și împart puteri de sus și har peste har peste voi, cei ce lucrați cu Domnul, fiilor din cetatea cuvântului Meu, și peste cei care se alătură din părți pentru pregătirea slavei Mele și a grădiniței de rai de la Maluri.

Pe toți vă cuprind într-o îmbrățișare. Fiți toți la fel de dăruiți cu viața cea închinată Mie, fiilor. Ascultați tot timpul de învățătura Mea cea pentru poporul cuvântului Meu, că toți sfinții vă privesc în toată vremea lucrului vostru împreună pentru slava grădinii și a sărbătorii, fiilor.

Puțin timp a mai rămas. Trebuie să lucrăm și să veghem zi și noapte prin puteri de sus peste voi, iar Eu, Domnul, vă întăresc tot timpul trupul și sufletul și duhul și puterea, fiilor. Vegheați pentru toate câte mai sunt de pregătit și de întocmit, căci Eu cu voi sunt tot timpul, cu voi, fiilor, și nu vă las, și am în lucru cu voi puterile cerești și îngerești și am cuvântul Meu de Păstor cu voi, dar nu uitați povața Mea: cu toții în dreapta, cu toții în stânga, cu toții, fiilor, căci așa lucrează Dumnezeu la voi și cu voi cu puterea Sa, și vom deschide porțile grădinii și se va așeza serbarea și oaspeții apoi, Noi, cei din cer, iar de pe pământ cei ce se așează pe cale spre izvor după rânduiala sărbătorii, după cuvântul Meu, fiilor.

Acum binecuvântare pentru cele ce mai sunt de așezat, și dăm vestea apoi pe de-a întregul, toate sub ochiul Meu părintesc, fiilor.

Nu vă las singuri nicio clipă. Nici voi să nu vă lăsați de sfatul cuvântului Meu. Stați de mânuță cu Mine în duhul iubirii și armoniei frățești, o, și să am Eu, Domnul, aceasta tot timpul de la voi, tot timpul între Mine și voi, și tot timpul între voi și Mine, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

25 august/7 septembrie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Tăierii Capului Sfântului Ioan Botezătorul

Deschideți Domnului, voi, străjeri ai cetății cuvântului Meu! Sunt deasupra cu ceata proorocilor, fiilor. Se serbează de către sfinți zilele de serbare ale lor. Ioan Botezătorul este sărbătorit de ceata proorocilor în ziua aceasta de serbare a sa între cei din cer, iar Eu, Domnul, îi port întru venirea Mea cu serbările lor, că scris este: *«Vine Domnul cu sfinții Săi»*. O, unde vine?

Fiilor, fiilor, vine Domnul cu sfinții, vine lângă cei care și-au ales pe pământ cerul și masă cerească împreună cu ei și cu sfinții, o, fiilor.

O, cine se întreabă ce înseamnă acest grai: *«Vine Domnul»*? Nu le place celor de pe pământ să vină Domnul, căci ei stau în petrecerile cele plăcute lor și toți iubesc păcatul și toate plăcerile lui și n-are Domnul la ce poartă să mai bată și să fie primit să vină și să intre.

Vin la voi, fiilor. Am primire la voi și vin la voi mereu. V-am pregătit sub slava cuvântului Meu tot timpul, după ce ați ales să vă dăruiți Mie spre cârmuirea zilelor vieții voastre, și de aceea vin la voi, iar când vin și sunt primit iau apoi din masa Mea cu voi și rup din ea și pentru cei despărțiți de Mine pentru viață cu păcat, și iată, de pe cărarea Mea cu voi strig spre ei și le spun cine sunt, și le spun și lor cine sunt ei și dau să-i ajut

să creadă că Dumnezeu le grăiește și că vede Domnul peste tot și are cuvânt de spus pentru câte vede pe pământ lucrate și întâmplate, căci când nu are cine să-I audă glasul și cuvântul, o, are Domnul și altfel de grăire cu cei despărțiți de El, și vine peste ei plata faptelor lor, căci faptele lucrează apoi peste oameni dreptatea după faptă, precum este scris despre judecata care stă tot timpul față în față cu zilele vieții omului, o, și cât aș vrea să Mă pot înțelege cu tot omul prin cuvânt ziditor de Dumnezeu în om, căci Eu, Domnul, l-am zidit pe om să Mă odihnesc în el, să am dreptul să-i fiu Făcător apoi tot timpul, să-i cârmuiesc pașii ferindu-l de ispite și de vrăjmași, să-i dau de lucru pentru viața cea veșnică apoi, să Mă arăt cu el pe pământ între oamenii rătăciți de soartă, o, dar nu mai vor oamenii să știe că este Dumnezeu, că știe, că vede, că aude, că grăiește omului din slava cerului ca să-l deprindă să-și cunoască rădăcina și mersul apoi.

Vin la voi, fiilor. Aici la voi las grăirea Mea pentru voi și pentru cei care-și călăuzesc singuri pașii și nu se tem să facă aceasta. Voi avea în curând un popor cuminte și recunoscător Făcătorului omului, căci se apropie veacul veșniciei, și nu poate fi nimeni locuitor în această veșnică împărăție așa cum a lucrat pe pământ fiecare de capul lui și luând numai de pe pământ și din oameni asemenea lui.

Ioan Botezătorul este modelul cel mai ziditor de Dumnezeu în om, și nu trebuie să mai spun despre acest fiu al cerului pe pământ cu viața lui înaintea lui Dumnezeu cu totul. De aceea, fiilor, Mi-e drag să vă văd trudind sub sarcinile cele pentru slava Mea între oameni, căci dacă n-ați fi ai Mei ați avea și voi ca și cei de pe pământ alegeri pentru pașii voștri și n-ați mai fi pe voia Mea nici voi, căci oamenii vor multe și sunt plini de doruri și iau unii de la alții și atâta pot, săracii, dar pe voi vă am sub sarcinile venirii Mele cuvânt peste pământ, și numai pentru Mine trudiți și Îmi purtați cuvântul de la margini la margini și nu aveți nimic al vostru și nu căutați ca omul care-și caută ale sale și care nu poate cu dragostea și cu darurile ei, și iată, oamenii de pe pământ nimic nu sunt nici pentru ei, nici pentru semenii lor, că scris este: *«Dacă nu am dragoste nimic nu sunt»*, o, și așa este, fiilor.

Dragostea, în cine ea sălășluiește nu caută ale sale în om, dar unde se mai află oameni pe pământ să nu-și caute de ei și pentru ei, ci numai de Dumnezeu și pentru Dumnezeu?

O, nu mai este dragoste, și este numai sfârșit pe pământ, precum este scris că atunci când dragostea se va răci toate se sfârșesc și se vor sfârși, dar cine are dragoste nu cade, nu se sfârșește, ci lucrează dragostei Mele, căci Eu sunt dragostea și am casă pe pământ cu cei ce seamănă cu Mine, iar Eu cinez cu ei, și ei cu Mine și Mă arăt din ei peste pământ, și iată-Mă cu voi în lucrare pentru serbarea cerului la Maluri, o, și e mare zor încă, și trebuie să vă dau din cer ca să puteți, căci trupul este slab, dar duhul vine în ajutorul trupului și aduce din cer, fiilor.

Binecuvântat să fie timpul care a mai rămas până la ziua de serbare pentru grădinița de rai de la Maluri, și toate se așează, fiilor!

O, de ar fi voit să asculte de Mine și cei care au fost chemați să vină să sprijinească truda aceasta a marii sărbători a cuvântului Meu cel de șaptezeci de ani pe pământul român! Toți au ale lor mai întâi de lucrat, și numai ceea ce le rămâne mai dau și Domnului și greului cu care merge lucrul Său pe pământ. Aceștia nu dau să știe că n-are omul parte de tot ceea ce lucrează pentru el, și de aceea nu știu să aleagă și nu se aleg la chemarea Mea sub greul Meu de pe umerii voștri mici și puțini.

O, fiilor, bucurați-vă că-Mi dați Mie totul, că nu mai aveți ale voastre, că nu mai sunteți ai voștri bucurați-vă, fiilor! Iată, nu mai găsesc pe pământ cine să poată așa cum puteți voi. Nu cer, nu apăs pe nimeni, dar Mă arăt cu voi, cu lepădarea de sine a voastră ca să puteți acum să mergeți cu Mine, să lucrez cu voi pe cele ale Tatălui, o, fiilor.

Acum ceata proorocilor privește la voi, la lucrul vostru cu Dumnezeu și-Mi spun toți:

— *Dă-le, Doamne din cer! Mergi înaintea lor peste tot ca să poată ei!*

— O, fiilor, am grăit cu voi în ziua aceasta și va fi să facem anunțul de sărbătoare. Nu vă las singuri. Merg în față întru toate, vă ajut din părți, iar voi vedeți aceasta cu multul, căci se apleacă spre voi cei care primesc de la voi de lucru pentru slava sărbătorii de la Maluri, fiilor. Toate se așează, și fiți liniștiți și așa să lucrați și să credeți.

Și vă las acum de sub cuvântul Meu, că sunt atâtea de chivernisit și de așezat, fiilor. Vă las, dar rămân sub greu cu voi, și tot ce va mai fi de așezat se va așeza.

Vă cuprind acum și vă strâng lângă bătaia inimii Mele de Păstor. Vă mângâi, vă mustru și iar vă mângâi, vă ridic când slăbiți. Pace vouă! Tot timpul pace vouă și între voi! Lucrați pacea, fiilor! Țineți pe Dumnezeu între voi, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

29 august/11 septembrie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a paisprezecea după Rusalii

Sunt deasupra cu glasul cuvântului Meu ca să intru în carte și să așez în ea veste cerească peste țară, și deschideți Domnului voi, străjeri ai cetății cuvântului Meu, și pace vouă, fiilor, și pace peste țară!

Ridicați-vă ca să primiți și să împărțiți, că scriem și trimitem acum știrea cea așteptată pentru ziua de serbare de la Maluri și pentru cum va fi să fie serbarea și oaspeții care se pregătesc așteptând chemarea Mea la serbare, fiilor.

O, s-a apropiat această întâlnire a cerului cu pământul, și iată, fiilor din cetatea Mea, vă veți strânge voi, cei din cetate, și cei cu care ați trudit pentru zidirea și frumusețea grădinii de rai de la Maluri, și care ca și voi duc zi de zi împlinirea cerută de Dumnezeu pentru cei ce se numesc poporul cuvântului Meu din zilele acestea, și se va așeza în zi de duminică peste o săptămână, la praznicul Nașterii Maicii Domnului, mama Mea Fecioara, și se va lucra cu cuvântul rugăciunilor voastre apă sfințită și slujbă spre cer pentru pecetluirea cu numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh a grădiniței de la Maluri, fiilor.

Toată lucrarea care s-a lucrat va primi pecetea și numele Domnului, toată, dimpreună cu împrejmuirea cea de jur-împrejur, și foișorul cel plin de taină cerească și, iarăși, fântânile din grădină și tot și toate de aici, fiilor. Eu, Domnul, voi lua de la voi cererea și voi însemna cu voi și cu mirul sfințeniei de Nou Ierusalim această cetate de piatră și toată frumusețea ei, și tot duhul ei se va vedea tot mai cu slavă, tot mai cu putere de înțelegere a tainei cerești purtate de această grădină de rai, căci așa i-a fost ei pus numele, o, fiilor.

Apoi încă o săptămână de pregătire va urma pentru până la serbare, și vine la rând praznicul Înălțării Sfintei Cruci, după datina lui cea din strămoși, în ziua 27 a lunii septembrie, când Eu, Domnul și cei din cer adunați în văzduhul grădinii, Noi și voi, și cei adunați de peste tot la serbare, vom deschide cu slavă porțile grădinii și petrecerea cea sfântă și mult mângâietoare pentru cei din cer veniți la serbare și privind ei de deasupra din norii slavei venirii Mele cu sfinții, o, dar mult mângâietoare această serbare și pentru cei de pe pământ, care se vor aduna lângă voi în ziua Mea de slavă cu voi, ziua de serbare a celor șaptezeci de ani a cuvântului Meu peste pământul român, și toată povestea cea ținută în taină zeci de ani, până când Eu, Domnul, am desfăcut legătura picioarelor celor ce se ascundeau de vrăjmași să vină și să-și întărească viața lor cu Dumnezeu la întâlnirile cele pândite, dar cercetate de cer, ca să poată petrece clipe sfinte poporul cuvântului Meu și să poată fi scrisă cartea cuvântului cules

în mijlocul celor ce Mă purtau și se purtau după Mine, și iată acum slavă mare, căci am ajuns zile să Se audă Domnul peste pământ cu glasul cuvântului Său și cu poporul acestui cuvânt, și se scrie pe pământul român șaptezeci de ani ai lui Iisus Hristos în mijlocul acestui neam ales pentru Domnul la sfârșit de timp, țara venirii Domnului pe pământ cuvânt, România Mea frumoasă, floarea de colț, podoaba care va atrage popoare și limbi pentru strălucirea Domnului pe vatra ei în chip văzut și știut, căci Eu, Domnul, Mă slăvesc în mijlocul ei cu poporul cuvântului Meu, martorul cel credincios al Domnului în această vreme pe pământ acum.

Și iată, fiilor din cetate, veți lucra duminica cea de după aceasta slujba de sfințire și de însemnare cu Duhul Sfânt a grădinii de rai de la Maluri, și pentru care ați trudit zi și noapte, ca și cei din cer, care nu mai au odihnă așteptând această zi a slavei Domnului, și vom așeza în ziua aceea cuvânt de știre pentru sărbătoarea praznicului Înălțării Sfintei Cruci, dar trebuie să fie știut că fața și duhul serbării va fi să fie românească, și nu lumească, o, că e nume mare în cer acest cuvânt: românesc, românească, e mare de tot, fiilor, și vor sta în văzduhul sătuțului Maluri în ziua de serbare străbunii neamului român așezați aparte la serbare, și vor privi felul cum vor fi la serbare straiele de sărbătoare a celor ce se vor aduna, o, că s-a stâlcit de tot portul românului și s-a înstrăinat de strămoși și a luat de pe la păgâni și au rană strămoșii români, căci ei, atât de slăviți în cer, nu au bucuria să-și vadă urmașii călcând pe urmele lor și sfințindu-și mersul spre cer, spre veșnicia care vine și îi ia locul timpului, căci pe pământ e timpul, fiilor, iar timpul îl ține pe om sub apăsarea lui, sub păcat, sub vremelnicie, o, fiilor, și va sta timpul o clipă pe loc și va fi serbare cerească la Maluri și va fi în ziua aceea grijă multă pentru liniște sfântă, pentru bucurie sfântă, pentru cuminţenie, și toți cei care se adună la Maluri va fi să învețe să nu fie în ziua aceea ispititori, să nu caute vorbire doi câte doi, să nu-și facă grupuri aparte, să nu uite că deasupra stă cerul de sfinți, și că trebuie sfială sfântă și mulțumire cu bucurie, și ordine așa cum va cere serbarea și așezarea la serbare, iar după toate ale zilei vor fi așezați cu toții și vor privi în film istoria cea sfântă a acestor plaiuri pline de taină, în care Eu, Domnul, am suflat ani de-a rândul în trâmbița Mea și Mi-am așezat pe pământ cuvântul scris, povestea Mea frumoasă cu Verginica de la Maluri, cea care a purtat pe Dumnezeu Cuvântul și Mi-a ridicat un popor mărturisitor și a rămas Domnul pe pământ cuvânt în urma ei când ea s-a suit între sfinți.

Așadar, la praznicul Nașterii Maicii Domnului vom așeza și vom scrie sfințirea grădinii de la Maluri, iar la praznicul Înălțării Sfintei Cruci va fi serbarea celor șaptezeci de ani ai cuvântului lui Dumnezeu pe pământul român.

Și încă vom așeza cuvânt pentru serbare peste încă o săptămână, și apoi vom aștepta serbarea.

Acum pace multă vouă, fiilor, căci avem de pregătit mult și multe pentru serbare! Sunteți neodihniți, și de aceea vă dau din cer puteri și prospețime, căci trupul este neputincios, și trebuie duhul să poată mult acum, fiilor. Toți uniți încă o săptămână și încă una și va fi împlinirea întreagă, și tot așa și bucuria, fiilor.

Doresc să fiu primit de cei pe care Eu îi chem aparte la serbare, și voi așeza îngeri slujitori pentru împlinirea voii Mele. Iată, sunt multe de împlinit, și trebuie lucrat din cer pentru ca să se întregească slava serbării.

O, fiilor, pace vouă, pace vă las vouă! Așezați-vă la masă și chivernisiți-vă sarcinile de purtat și de împlinit cu sfat între voi.

O, fiilor, ce drag Îmi este când lucrez cu voi lucrări așa de minunate! O, fiilor, rugați-vă neîncetat, căci timpul este strâmt de tot, și de aceea rugați-vă lucrând! Eu vă iubesc mult și Mă mângâi iubindu-vă. Mângâiați-vă și voi iubindu-vă unii pe alții pentru Mine, fiilor. Cei de pe pământ se iubesc unii cu alții, vai lor! dar voi iubiți-vă unii pe alții așa cum v-am iubit și cum vă iubesc Eu, căci iubirea și lucrarea ei, numai de la Mine poate omul să o învețe pe pământ, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

1/14 septembrie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Nașterii Maicii Domnului

Această zi se scrie acum pe pământ și în cer între mărturiile mari ale istoriei cuvântului Meu cel de șaptezeci de ani lucrător peste pământ pe vatra neamului român, o, că minunată a fost venirea Mea pe pământ în vremea aceasta, și frumoasă a fost biruința Mea cea tainică și mult s-a mângâiat cerul de sfinți, martor de sus pentru mersul Meu cu cuvântul prin vremea aceasta atât de acoperită la față înaintea celor de pe pământ, și iată acum biruința Mea, și merg peste pământ cuvântând și vestind și umblând la toate câte se petrec peste tot și căutând după om, chiar dacă oamenii de pe pământ nu simt, nu știu și nu aud pașii Mei și glasul Meu și chemarea Mea și iubirea Mea cea pentru om!

Pace vouă, o, pace vouă, fiilor din cetatea cuvântului Meu de pe meleagul României Mele, țara Mea cea de la sfârșit de timp! Tresaltă de slava Mea acest pământ binecuvântat de însăși alegerea sa cea de la Dumnezeu pentru biruința Mea asupra omului antichrist din vremea aceasta, scrisă în Scripturi că va veni și că voi veni și Eu și vom da lupta, iar Eu voi fi biruitor, precum este scris că vine pe pământ între om și Dumnezeu biruința Mea, cuvântul Meu de Păstor, venirea Mea cu slavă, o, fiilor.

Sunt cu mama Mea Fecioara, o am de-a dreapta Mea cu ziua de serbare a amintirii nașterii ei pe pământ acum două mii de ani. Ea Mă privește cu dor și-Mi ascultă cuvântarea și așteaptă cu toți sfinții ziua de serbare a Mea, serbarea de la Maluri, o, fiilor.

Mi-am făcut cu voi cetate pe pământ și am putere aici și de aici, fiilor. Sunt Fiul Tatălui Savaot și Mi-a dat Tatăl putere de biruință și v-am așezat pe voi servii Mei, calea Mea de venire cuvânt pe pământ și sunteți voi rodul lucrării Mele începute cu trâmbița Mea, cu Verginica de la Maluri, o, fiilor. Pământul și căsuța în care ea a venit pe lume acum o sută de ani primește slava cea văzută și acoperită până acum, căci Eu, Domnul, Mi-am odihnit Duhul și lucrul Meu cel mult în această grădiniță de rai, și care acum își primenește rochița și mărturisirea cea despre Mine și despre ea, căci am coborât în anul 1955 în această grădiniță și Mi-am așezat tainic calea cuvântului Meu peste pământ ca să-l pot striga spre Dumnezeu pe omul cel rătăcit, pe tot omul care nu știe să-L facă pe Dumnezeu peste el Stăpân al său pe pământ între oameni. Sunt Cel ce l-am făcut pe om după chipul Meu ca să fie ca Mine omul. El însă caută să-L aibă pe Dumnezeu, dar nu știe, săracul, cum să-L aibă, și se apucă să-L facă peste el după cum este el, o, și nu mai văd între oameni pe cel care să se uite cum sunt Eu, și așa să Mă facă peste el Dumnezeu al său. Toți Mă fac peste ei ca pe ei și zic apoi că au pe Dumnezeu, că sunt ai lui Dumnezeu și zic că sunt cu Dumnezeu în toate ale lor.

O, fiilor, Eu l-am făcut pe om ca și pe Mine ca să fie al Meu, ca să fie ca Mine apoi, dar el Mă face peste el ca pe el și crede apoi că Mă are pe Mine de Dumnezeu al său. Mă uit de șapte mii de ani la lucrarea omului care Mă vrea de Dumnezeu al său, și de atunci tot suspin după om și nu-l mai pot aduce la asemănarea lui cu Dumnezeu, căci între el și Mine este timpul, este vremelnicia cea trecătoare ca și omul care a căzut de la sânul Meu, iar Eu merg plângând cu veșnicia pe brațe ca să-l cuprind în ea pe om, o, și-Mi stă împotrivă despărțitura dintre el și Mine, vremelnicia, păcatul, dușmanul care l-a rupt pe om din slava veșniciei, din raiul cel dulce, din dragostea Mea pentru om.

O, fiilor, în ziua aceasta Mă amestec în cuvintele voastre, în graiul rugăciunilor voastre spre Tatăl și cerem împreună harul ceresc peste grădinița de la Maluri, așezământul cel înnoit acum de cuvântul Meu cel făcător și de mânuțele voastre, și iată minune ieșită la iveală ca din cer coborâtă, cetate de piatră, frumusețe cerească prin cuvânt mărturisită și ieșită la vedere ca mărturie a cuvântului Meu cel de șaptezeci de ani, și la a cărui istorie și adeverire se uită toți cei care o văd atâta de iute și de frumoasă ivită ca din poveste pe pământ aici.

Iată așezământul cel înnoit al amintirilor Mele prin vremea celor o sută de ani, de când Eu, Domnul, am început să-Mi pregătesc trâmbița încă din pruncia ei, pe Verginica, copila de la Maluri, iar în anul 1955 am suflat în trâmbiță

și am rostit întâiul Meu cuvânt peste pământ și am spus: *«Pace vouă!»* și am spus*: «Hristos a înviat!»*, și am spus: *«Eu sunt Domnul Iisus Hristos, nu cu trupul, ci cu Duhul și cu cuvântul venit pe pământ».*

Era în ziua aceea praznicul învierii, era Paștele anului 1955 când Mi-am început vremea iubirii în țara românilor. Se adunase un popor mititel lângă trâmbița Mea în vremea pregătirii ei pentru ca să-Mi fie vas Mie și cuvântului Meu peste pământ, o, și ce dulce a fost în ceruri primăvara aceea când Eu, Domnul, am început venirea Mea cuvânt peste pământ la glasul arhanghelului și întru trâmbița Mea de la Maluri, o, fiilor, precum este scris în Scripturi și precum am și împlinit.

Și acum, iată, Eu și cu voi, rostim în ziua aceasta de mărturie și scriem în cer și pe pământ peste această dulce grădiniță, scriem zi de har și de sfințire peste ea și o închinăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh ca pe o minune care s-a ivit pe pământ acum la vedere, și care primește numele de botez: Grădinița de rai de la Maluri și povestea ei cea de o sută de ani de când Eu, Domnul, suflu peste pământ cuvântul Meu, cuvântul lui Dumnezeu, și am ca venire țara română și vă am pe voi cale a Mea și a cuvântului Meu peste neamul omenesc de pe pământ și peste toată facerea Mea ca s-o înnoiesc pic cu pic prin cuvântul Meu cel de la început și cel de la sfârșit și ca să se ivească cerul cel nou și pământul cel nou, după proorocia scrisă în Scripturi, și nu se iese cu nicio iotă din Scripturi, ba, din contra, se intră spre împlinirea lor, a celor care sunt acum la rând să se împlinească, iar veșnicia este la hotar și tremură timpul, fiilor, căci timpul se face și se tot face sul, precum este scris, căci omul nu dă să iasă din timp și să se arate cu Dumnezeu pe pământ, cu veșnicia, fiilor, căci unde este Dumnezeu este veșnicia și se vede ivindu-se, iar timpul nu mai este și fuge fuguța și tot fuge, și fuge și omul și nu știe unde fuge și unde se oprește, iar Eu îi ies în cale cuvântându-i și spunându-i de Mine și de veșnicie, o, și n-are omul habar de ziua lui de azi și de cea de mâine și-și pierde viața cu vremelnicia și nu-l poate nimic despărți de păcat și de deșertăciunile de pe pământ și-și încântă inima și mintea cu cele ce pier și nu găsește mângâierea după care caută și nu știe ce caută, o, și se va uita lung la ea când o va întâlni și se va mira cât de aproape i-a fost ea și ce străin a fost omul de harul ei, de mângâierea Mea, fiilor.

Iată, se apropie serbarea celor șaptezeci de ani a cuvântului Meu, și au început cei din cer bucuria și pregătirea și sosirea la serbare, și de aceea și cei de pe pământ își încep gătirea și așezarea pe cale spre izvorul Meu de aici, spre cetatea cuvântului Meu, spre ziua de serbare a grădinii de la Maluri. Și iată, fiilor, să ridicăm mânuțele spre Tatăl și să zicem odată toți: Tată, Tatăl nostru Cel de sus din ceruri, gătește de sus vreme dulce la serbare și ai grijă de duhul mângâierii peste cei ce se vor aduna și dă-le soare la serbare, și dă-le cântarea firii apoi, cântarea Duhului mângâietor, și dă-le lor însoțirea Ta de Tată. Amin.

Chemăm neamul român la serbarea cea de șaptezeci de ani a cuvântului lui Dumnezeu pe vatra acestui neam ales pentru venirea Mea cuvânt peste pământ. Vântul Duhului Sfânt să vină peste pământul român și peste tot de jur-împrejur și să stârnească miresmele cerești și să atragă inimi și doruri spre grădinița de rai de la Maluri, că vine cerul de sfinți și umple văzduhul

grădinii și se întâlnesc cerul și pământul în serbare tainică și luată de veșnicie spre mărturisire veșnică și toate se înnoiesc, și apoi se vor arăta și se vor vesti, precum este scris că vor veni aceste vremuri de bucurie pentru cei credincioși, și de mustrare pentru cei împietriți și reci cu inima și cu credința. Iată, pentru toate vine o plată, vine o măsurătoare, vine Dumnezeu Cuvântul și umple pământul de har, o, și să vină și omul dacă vine Dumnezeu! Amin.

Acum se așează sfințenia peste grădină și se curăță totul peste tot, iar voi, servii Mei slujitori cu Mine înaintea Tatălui ceresc, rostiți în numele Meu sfințirea apei și a izvoarelor grădinii, și apoi sfințirea grădinii și a foișorului din grădină și a hotarelor toate, iar voi așezați-vă cu mare umilință înaintea Mea și cereți iertare pentru tot ce ați mai greșit în vremea lucrului vostru cu Mine pentru ivirea acestei minuni, căci este o minune această grădină, iar harul ei încântă trecătorii și prind ei iubire pentru voi în inimi, o, și de aceea voi să fiți cu Mine mereu în toate ale voastre clipe și lucrări, ca să-L vadă toți pe Domnul cu voi și în voi și între voi, iar la serbare fiți toți o inimă, toți o dăruire, toți un dor și un gând și un cuvânt, și pe toate să le luați din Mine, fiilor.

O, nu uitați, fiți bine chivernisiți și bine pregătiți cu toate pentru serbare, totul cu pace multă, cu vorbire aleasă și puțină între voi, căci se apropie îngerii odată cu sfințenia acestei minuni și se amestecă cu voi pentru gătirea serbării și a mângâierii de la serbare, fiilor. Cuvinte dulci, rânduială cu sfat, purtare blândă și aleasă, și, nu uitați, când soarele răsare în dimineața serbării voi să fiți împodobiți și bine pregătiți și cu datoriile împărțite, ca totul să meargă frumos și armonios, și toate la locul lor și la timp, fiilor. Vă voi da încă puteri de sus lângă puterile voastre trupești, că Mă simt acum ca pe Tabor cu voi și urmează să-Mi arăt slava, să Mă arăt cu voi, fiilor, iar voi să fiți mărturisitorii Mei apoi peste pământ. Veșmintele să strălucească pe voi odată cu răsăritul de soare și cu harul care va împodobi ziua de serbare a Mea, șaptezeci de ani ai cuvântului Meu pe pământul român și ai poporului care M-a însoțit prin vreme pe calea Mea cuvânt peste pământ, și mulți din ei sunt în cer acum și Mă așteaptă să-i așez cu cinste între cetele de sus care vor sta în văzduhul de la Maluri pentru sărbătoarea Mea.

Cei ce vor călători spre cetatea cuvântului Meu vor avea pe cale însoțire de îngeri slujitori pentru serbarea Mea, iar aici vor fi întâmpinați și vor primi sfat pentru ordinea de la serbare, iar ei să fie cuminți, să nu fie ispititori, să nu descoasă pentru cele de aici, și să stea deschiși ca să primească daruri, căci cerul de deasupra veghează, privește, ocrotește, dăruiește și coboară pace dulce peste grădiniță și peste serbare.

Totul va fi ca între cei din cer, căci se întâlnesc cerul cu pământul la serbarea Mea și vom ieși o clipă din timp și va fi minunat și vor fi simțăminte sfinte în inimi și vor rămâne ele de neuitat. Amin.

Acum Îmi desfac brațele, și cu ele vă binecuvintez, fiilor, și vă cuprind întru îmbrățișarea Mea.

Bate gongul deschiderii serbării! Veniți la serbare, veniți de peste tot la serbarea lui Hristos cu voi, fii români! Adierea Duhului Sfânt va sufla și vă va însoți pe cale cu șoapta lui blândă. Tresare pământul de la margini la margini, că aude pe Domnul cu serbarea Sa pe pământul neamului român și se va răspândi mângâierea cerului din ziua aceea peste tot pământul. Amin.

Pace vouă, celor ce vă veți așeza pe cale spre grădinița de la Maluri!

Și pace ție, popor al cuvântului Meu! Pace și duh de serbare și de binecuvântare peste tot pe pământ, de la margini la margini în zi de serbare pentru cei șaptezeci de ani ai cuvântului lui Hristos în țara românilor, țara Mea de la sfârșit de timp, țara întoarcerii Mele de la Tatăl la oameni.

Amin, amin, amin.

8/21 septembrie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Sfintei Cruci

Serbarea Grădinii de Rai de la Maluri

Acum, aici, umilința Mea Mă cuprinde între cer și pământ și-Mi ascunde strălucirea și-Mi tăinuiește Ființa și slava care-Mi însoțește ziua de serbare a amintirilor Mele pe aceste plaiuri dulci din vremea celor șaptezeci de ani ai cuvântului Meu cel de la sfârșit de timp, când numele Meu M-a purtat de la margini la margini și M-a împărțit cu noua Mea venire de la Tatăl la oameni, și iată, sunt învăluit în acest nume, în acest cuvânt, în numele Meu cel nou: *Cuvântul lui Dumnezeu*, numele lui Iisus Hristos la sfârșit de timp. Amin.

Slava Mea din ziua aceasta cuprinde în ea suitele de sfinți și de îngeri în văzduhul de aici, mai înainte de zori așezate de serbare deasupra grădiniței de rai de la Maluri, locul în care Mi-am început peste pământ trâmbițarea cuvântului Meu în anul 1955 de la întâia Mea venire de la Tatăl la oameni, și am împlinit pe pământ această filă din Scriptură: venirea Mea cu sfinții, venirea Fiului de Împărat, Tatăl cu nunta Fiului Său pe pământul român, Mirele și mireasa Sa cea din români, Eu, Cuvântul lui Dumnezeu, Eu și cerul, Eu și voi vreme de șaptezeci de ani, și iată, ziua amintirilor cuprinde în slava ei petrecerea laolaltă a cerului cu pământul, a celor ce locuiesc în ceruri alături cu voi acum pe pământ cu dulce serbare românească, iar bucuria ei nu cuprinde în ea cuvintele care-Mi curg spre voi, cei ce v-ați deșteptat mai înainte de zori și v-ați gătit de nuntă și v-ați așezat pe cale spre locul și ziua Mea de serbare, căci Eu, Domnul, v-am vestit și v-am făcut chemarea, și iată, petrecem clipe dulci, și totul se scrie de către îngeri între cei din cer, iar pe pământ scriu ai Mei, scrieți voi, o, fii ai cetății cuvântului Meu pe pământul neamului român.

Vă spune vouă Domnul, după o lungă și grea trudă a voastră pentru gătirea acestei slave, pace vouă vă spune Mirele nunții, Iisus Hristos!

O, și pace vouă, pace din ceruri peste voi, cei sosiți la serbarea Mea și a cuvântului Meu cel de șaptezeci de ani pe pământ aici! În acest oraș este Dumnezeu cu lucrarea Sa cuvânt peste pământ. Îl aștept pe om să fie al Meu, să vrea el aceasta și să învețe și alții de la el iubirea cea pentru Dumnezeu.

Vă cercetez simțămintele care v-au așezat pe cale spre izvorul cuvântului Meu, și vă simt dragostea cea pentru Mine și pentru slava cuvântului Meu, care umple de slavă nevăzută pământul român. O, simțiți-Mi așteptarea și dorul după om, după voi, cei care căutați după Mine. V-aș lua în Duhul Meu, în viața Mea, căci voi aveți viața voastră s-o purtați și s-o îngrijiți. Cei ce-Mi slujesc venirii Mele cuvânt pe pământ aici, aceștia nu mai au viața lor și o au pe-a Mea de purtat și de îngrijit și Mă dau tuturor, Mă dau pe Mine, nu pe ei se dau, și numai cuvântul Meu îl așează ei pe cale spre voi.

O, fiți tari cu credința! Grăiesc cu omul, că Mi-e dor. Îmi aleg dintre oameni fii cuminți, le dau facere nouă și îi alint cu cuvântul ca să-i bucur, ca să-i cresc ai Mei, ca să-Mi poarte Ființa între pământ și cer. Grăiesc cu ei mereu, ciripesc cuvântul Meu peste ei ca o păsărică pitită printre crengușele copăceilor din jurul lor, iar ei culeg cuvântul gurii Mele și îl dau de știre și așa este lucrarea Mea cu ei.

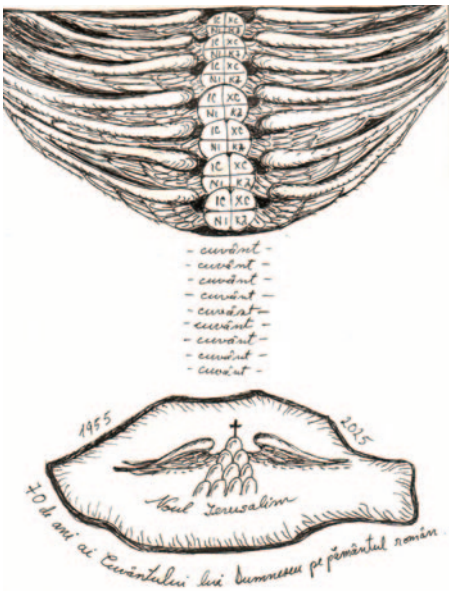
Dacă păsărelele cerului își dăruiesc grăirea și cântarea între ele, stând acoperite printre crengușe și ramuri verzi, Eu, Domnul, cum să nu-Mi slobozesc grăirea dintre Mine și om, după ce omul M-a dat din calea vieții lui ca să fie singur sieși stăpân?

Ciripesc ca o pasăre ascunsă în nori de slavă și-Mi dăruiesc cuvântul și graiul gurii Mele cuprins în cuvânt. M-am suit cu voi pe Tabor și străluciți prin slava cuvântului Meu și prin straiele de nuntă cu care v-ați împodobit de sărbătoarea zilei Mele, a aniversării de șaptezeci de ani ai lui Hristos pe pământul român. Fiți dulci, fiți aplecați cu credință mare, căci Domnul grăiește vouă. Faceți-vă mici înaintea Mea, căci Eu Mă umilesc mult ca să vin și să-Mi las grăirea peste pământ.

Vă alint în ziua aceasta a Mea de serbare între voi și cei din cer, cu care am sosit la serbare, între voi și îngeri, între voi și sfinții Domnului, între voi și strămunii creștini români,

aparte așezați acum între cetele cerești sosite la serbare aici.

De șaptezeci de ani tânjesc cu dor după o așa cerească mângâiere cu atât izvor de cuvânt după om ca să-l am iarăși al Meu, în slava Mea să-l am ca la început când era omul mângâierea Mea, odihna Mea, tihna Mea și a Tatălui Meu.

O, fiți tari cu credința în cuvântul Meu dacă ați auzit chemarea Mea ca să veniți la masa Mea, căci satana are aici acum toată armata gata să vă golească de puterea și de iubirea care v-a ajutat să credeți pe cele de la Dumnezeu, căci ați venit să vă întâlniți cu Mine, iubiților, iar unde sunt doi și trei adunați în numele Meu sunt cu ei și Eu, dar unde e numai unul Eu nu sunt, că Dumnezeu nu așa lucrează, nu așa este. Eu sunt cu cei ce cred de la Mine, o, și Îi este cald lui Dumnezeu cu cei credincioși și Îi este dulce cu ei.

Mulți Mă vor iubi cu dor și cu neastâmpăr de acum încolo, căci se deschide dragostei cale și merge ea spre oameni și îi așează spre izvorul Meu de cuvânt și de binecuvântările acestor plaiuri ale amintirilor Mele de o sută de ani ai petrecerii cuvântului Meu între cei credincioși la începutul Meu din anul 1955 cu ei, și apoi cu cei de după ei și până azi, când am slujitor poporul mezin, cei mai mici ai dragostei Mele din zilele acestea peste pământ, și iată zi de nuntă și cămașă de nuntă, cămașa românească de in subțire, slava neamului român, cămașa Mea și a lor, cămașa de nuntă, zilele nunții Mele, o, și toți cei care de acum se vor înveșmânta în cămașa de creștin se vor numi români și vor avea haină de nuntă.

V-am rugat pe voi să veniți și să vă așezați la masa Mea de azi îmbrăcați în cămașa românească, în portul strămoșesc al românului, și iată taină măreață, țara nunții Mele, masa Mea de nuntă pe plaiul neamului român, iar haina de nuntă este cămașa românească, și se grăiește pe limba neamului român venirea Mea și nunta Mea și haina de nuntă și totul românește, și va fi să învețe să vorbească românește popoarele toate, toți cei care iubesc și vor iubi venirea Mea cuvânt pe pământ, și se vor apropia de meleagul iubirii Mele, de cetatea cuvântului Meu, de unde Eu, Domnul, Îmi împart peste pământ cuvântul Meu de venire și de trâmbițare a sa peste tot, din hotar în hotar, de la margini la margini, din suflet în suflet, căci vine veșnicia, care cuprinde totul în cuvântul ei, în limba cea dulce a lui Iisus Hristos, Mirele nunții, și nu este mai dulce grai ca și această limbă, cu care Eu, Cuvântul lui Dumnezeu, am grăit la facerea lumii, și iarăși acum, când această limbă își capătă întregirea ei cea dintru început și leagă sfârșitul cu începutul și aduce facere nouă și grăiește Domnul românește și zice și se face. Amin.

O, aplecați-vă graiului cel de la începutul facerii, voi, neamuri și limbi ale pământului, căci Babilonul cade cu tot cu limbile lui, care se încurcă între ele, care despart, și nu unesc, iar turnul lor și soarta lor este căderea, și cade Babilonul acesta, precum este scris, iar neamurile pământului să învețe grăirea românească și să cadă încurcarea limbilor, căci la vremea și ziua coborârii Duhului Sfânt acum două mii de ani peste mesagerii cuvântului Meu de atunci s-a vorbit peste pământ limba Duhului Sfânt, o singură limbă, și iarăși s-au unit atunci limbile într-una, ca la început când omul vorbea cu Dumnezeu și când toată facerea cea vie vorbea aceeași limbă și gândire și lucrare.

Voi grăi mai mult cu voi după strângerea serbării. Fiți cuminți acum, și veți putea auzi pe Domnul cu cuvântul Său cel pentru serbarea Sa între sfinți și între oameni, iar acum vă alint, vă cuprind ca pe niște prunci nou-născuți și vă dau

iubirea și mângâierea Mea.

E mare slava serbării acum, aici, e cerul deasupra în slavă și va fi ea cunoscută cu credința în cuvântul cel care grăiește despre ea, despre slava cerească a serbării Mele de șaptezeci de ani a cuvântului Meu pe pământ, și care a început în anul 1955 prin trâmbița Mea, Verginica de la Maluri, și stă ea în uimire acum între sfinți și-Mi dă semn de mângâierea ei, că e mare acum această mângâiere de peste ea.

E totul cuminte și sfânt între pământ și cer acum, aici. Am strigat peste tot și am vestit serbarea, iar cei care au auzit și n-au venit se vor întâlni cu vestea acestei bucurii și binecuvântări aparte și vor suspina, că au fost chemați și n-au dat să vină și nu s-au pregătit pentru masă cu Hristos.

Binecuvântate să fie toate ale sărbătorii, voi și simțămintele voastre, voi și hrana pe care o gustați la masa Mea de serbare, voi și bucuria de la serbare, și apoi în film istoria Mea cea de o sută de ani pe acest dulce meleag românesc, Eu și trâmbița Mea, Verginica de la Maluri, o filă din Scriptură, împlinită pe pământul român, Iisus Hristos în mijlocul acestui neam românesc, Domnul și slava cuvântului Său, Eu și dorul Meu cel mult ca să vin și să fiu cu oamenii și să petrec ca în ceruri între ei, ba și mai mult, ba și mai dulce, cu mai mult dor, că dorul tot s-a mutat la sfârșit de timp și strigă pe ulițe și are nume nou: *Cuvântul lui Dumnezeu* pe plaiul românesc.

Și iarăși, la sfârșitul sărbătorii cuvântul Meu va grăi și va povesti pe cele nevăzute ale acestei minuni și taine cerești la Maluri, cerul și pământul la masă de nuntă, Dumnezeu și omul în petrecere cerească pe pământ.

Amin, amin, amin.

14/27 septembrie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica după Înălțarea Sfintei Cruci

Îmbrățișez, după împlinirea ei atâta de slăvită în cer și pe pământ, serbarea de la Maluri și duhul ei și inimile celor ce au venit cu dor și cu credință, îmbrăcând ei în duhul bucuriei sfinte grădinița de rai în care Eu, Domnul, și toți oaspeții cerului am poposit în ziua de serbare deasupra grădinii și deasupra sătucului binecuvântat de lucrarea cerească a Mea cu trâmbița Mea, cu Verginica, copila de la Maluri, cu care Mi-am scris pe pământ o poveste de o sută de ani de iubire a Mea, de cuvânt duios, de dorul Meu după om, o, că nu-l mai am al Meu pe om, nu-l mai am, căci ca să-l am îi trebuie iubire de Dumnezeu, dar timpul pe pământ îl apasă pe om cu duhul lumii, al vremelniciei, al pierderii iubirii, o, și iată de ce am venit pe pământ cuvânt!

Mi-am pregătit o trâmbiță ca să suflu prin ea, să-Mi fie auzit cuvântul și suspinul și căutarea Mea după om, iar acum am mângâiere, am un popor cu credință pentru venirea Mea, pentru cuvântul Meu, că nu pot nimic să împlinesc fără credința omului în lucrările lui Dumnezeu când ele vin pe pământ, o, și Mi-a dat Tatăl putere și Mi-am zidit un popor, și cu el Mă scriu și-Mi împart cuvântul gurii Mele și stau de vorbă cu omul și-i spun de la Mine și îl rog să-Mi dea inima să locuiesc în ea și să nu mai fie despărțire între Mine și om, o, și cât de greu e pe pământ pentru iubire, pentru Dumnezeu, fiilor, și iată-Mă ca un străin călător printre oameni ca să-i ajut să Mă cunoască, să Mă creadă, să-Mi deschidă ca să intru și să cinez cu ei, și ei cu Mine, și aceasta Îmi este lucrarea cu care stau pe pământ în mijlocul poporului cuvântului Meu și n-ar mai tăcea nici zi nici noapte cuvântul gurii Mele, dragostea Mea cea pentru om, dorul Meu cel lung de șapte mii de ani, o, dar pe pământ tot omul este învățat cu timpul, iar Eu pribegesc încă și-Mi plâng dorul și Mă mângâi cu poporul cuvântului Meu și lucrez cu el minuni dulci și zile de serbare și chem la masa Mea pe cei frumoși la suflet, și nu mai este bucurie mai mare între cei ce locuiesc în ceruri cu Dumnezeu ca și așa clipe când Eu, Domnul, vin cu ei pe pământ și le dau mângâieri, petreceri dulci la masă cu cei credincioși de pe pământ, cu cei care Mă primesc și-Mi dau odihnă și-Mi stau slujindu-Mi, și-Mi împart cu ei vestea și cuvântul venirii Mele, că a venit vremea să Mă întorc și să pregătesc veșnicia și s-o așez pe pământ sfânt, că sfânt este Dumnezeu și cerul Său,

și vine Domnul pe pământ cu sfinții, și toți cei despărțiți de El pier, precum este scris, iar sfinții vor moșteni cerul și pământul, și toată facerea se va înnoi și va înmuguri, și începe Domnul de aici, de unde acum o sută de ani a început povestea și lucrarea cuvântului Meu peste pământ.

O, fiilor din cetatea cuvântului Meu, pregătiți-vă să-Mi așezați în carte îmbrățișarea Mea pentru împlinirea serbării de la Maluri. Vă veți trage sufletul o clipă și ne vom ridica să-Mi așezați cuvântul în carte, să stau de vorbă cu voi și cu cei care s-au strâns la serbare și cu cei care nu s-au strâns, cu cei care cred, și cu cei care nu cred, și va mărturisi cuvântul Meu și va fi așezat pe cale, căci este așteptat de toți, și de cei credincioși și de cei necredincioși, de cei curați cu inima și cu credința și de cei atât de farisei, atât de îngâmfați, căci lupta este mare între cele două duhuri, duhul lui Dumnezeu și duhul omului, iar omul este îngâmfat de tot, și nu se poate vedea pe sine, căci duhul lumii se crede fără de moarte în om și șterge din mintea și din inima omului frica de Dumnezeu, iar duhul lui satana are viață în tot omul, până ce îl pică zdrobit de timp.

Hai să deschidem cartea și să așezăm în ea pe cele ce au stat nevăzute la serbarea cea de șaptezeci de ani a cuvântului Meu, că am de cuvântat, fiilor, am de lăsat cuvânt mărturisitor, și sunt cu cei din cer, care nu se așează la locurile lor până ce Eu, Domnul, nu așez cuvântul Meu cel de după serbarea de acum.

Sunt de veghe, sunt cu trâmbița Mea și vă aștept să-Mi faceți intrarea, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

*

Îmi așez cuvântul în cartea sa și fac îmbrățișare cu duhul acestui pământ, pământul român, pe care Eu, Domnul, pun masă de serbare ca să petrec cu sfinții și cu cei ce cred venirii Mele de la Tatăl la oameni și-Mi fac ei primirea și Îmi așează de serbare, iar Eu chem la serbare, căci sunt cu zilele nunții Mele pe acest meleag atât de dulce Mie, precum Tatălui Meu Îi este încă de la facerea lumii, o, că atât de mărețe sunt cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu și așezate pe acest meleag și deasupra sa, și atât de dor le este să se lase văzute și să-și împartă slava și bucuria și să vadă locuitorii acestui pământ ce taină, ce minune stă gata să iasă de sub taină și să se dăruiască măcar celor care au peste ei împărțit din cer darul credinței și al statorniciei, darul iubirii de Dumnezeu, iubire plină de duhul umilinței, și iată, smerenia omului este cea care poate să aducă cerul pe pământ spre vedere, și voiesc să spun despre ziua de serbare de la Maluri, când tot văzduhul grădiniței înnoite acum, tot cerul sătucului Maluri a primit deasupra suitele de sfinți și de îngeri cete-cete, iar în mijlocul lor trâmbița Mea, Verginica Mea, cea care M-a purtat douăzeci și cinci de ani cu focul Duhului Sfânt în trupul ei și am cuvântat prin ea cuvântul Meu peste pământ, iar acum este purtată de suite de sfinți, căci sfinții așteaptă de șapte mii de ani să vină Domnul, să vină cu ei, precum este scris, și e tot mai mare și se tot întețește dorul lor cel pentru venirea Mea cu ei, și asta trebuie să se împlinească, iar umilința Mea cuprinde în ea aceste taine mari și le ține la hotarul dintre văzutele și nevăzutele facerii lui Dumnezeu și crește dorul celor din cer și se înspăimântă timpul tot mai mult, odată cu venirea Mea pe pământ cuvânt, o, și-Mi las peste tine miresme alese, țara Mea română, și te vestesc peste pământ cu Mine cuvânt pe vatra ta, și-ți gătesc rochiță slăvită, o, și te-am chemat la serbarea Mea cea de șaptezeci de ani a cuvântului Meu pe meleagul tău și te-am așteptat să Mă asculți și să vii la serbare, dar a venit o mână de inimi din câte ar fi fost să asculte și să vină la serbarea Mea cea atât de frumoasă cum a fost, și vor curge lacrimi de dor și de păreri de rău din ochii multora, căci Domnul a sunat în lung și în lat, iar țara Mea n-a ascultat.

Dar cu cei ce s-au adunat de peste tot M-am scris între pământ și cer cu această zi de slavă, iar acum așez cuvântul de după serbare și binecuvintez meleagul românesc odată cu ivirea

acestei minuni, grădinița de rai de la Maluri, și o închin Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și așez îngeri și pecete peste ea pentru copila care s-a născut pe acest petec de pământ acum o sută de ani, și a fost ea trâmbița Mea, și este mare acum în cer, și între cetele cerești are ea slujire.

Și iată, Verginico, zi de slavă cerească peste locul nașterii și al copilăriei tale, și apoi al lucrului lui Hristos cu tine pe pământ! Mare a fost și este slava cea nevăzută a acestei grădinițe și care acum se arată la vedere și cheamă spre ea și este ea tot o chemare.

În toată ziua serbării îngerii coborau și însemnau peste tot cu pecete cerească și atingeau pe cei plini de dor sosiți la serbare. Aveau îngerașii carnețel și scriau pe cei sosiți, și scriau pe cei chemați care n-au ascultat să vină și nu s-au pregătit și n-au venit, și vor sta ei față în față cu această zi de serbare și le va plânge duhul că au spus nu lui Dumnezeu, că au stat nepăsători pentru ziua Mea de serbare.

Și au mai cercetat îngerii și au mai scris pe cei care i-au împiedicat pe cei chemați să vină, o, și în curând vor fi vădiți aceștia și vor purta rușinea și disprețul de la cei care vor afla lucrarea lor păgână, potrivnică lui Hristos, o, și așa vor ieși la iveală cele frumoase și cele urâte, care au lucrat pentru sau împotriva zilei Mele de serbare la Maluri, unde Eu, Domnul, și sfinții Mei și suitele de îngeri am avut dulce popas și lucrare tainică, strălucire tăinuită ca să se poată apropia cei veniți la serbare, o, că mult și multe a lucrat cerul și mult au scris îngerii spre mărturie, căci iscoadele trimise au dat de lucru și de scris străjerilor cerești peste sărbătoare, că pe mulți i-a mâncat limba și au fost puși să tragă zăvorul ca să nu se apropie să vină cei mulți la serbare.

Iată, a fost mult de scris și de însemnat spre mărturie și toate se vor descoperi, căci cerul lucrează aici, și este Domnul lucrător în acest oraș, și toți potrivnicii Lui vor fi vădiți și rușinați, căci așa este scris despre unii ca aceștia.

Am dat de veste la serbare să fie tari cu credința cei care au venit la izvor, ca nu cumva să lovească în credința lor cei ce dau să-i slăbească pe ei, pe cei credincioși cuvântului Meu. Au primit binecuvântare aparte cei cu dor după Mine în ei, și de aceea să aibă ei grijă să rămână în dragostea Mea, căci Eu, Domnul, le spun lor: rămâneți întru iubirea Mea! Iubirea Mea din om este amenințată și stau de vorbă cu voi acum și vă îndemn să căutați în cuvântul Meu cel de șaptezeci de ani și să învățați din el cum să vă fie viața și împlinirea și pasul de zi cu zi pe calea voastră spre Mine, căci Eu, Domnul, am arătat cum să fie calea poporului cuvântului Meu.

Voi, cei care ați îmbrăcat cu bucurie grădinița și serbarea ei, cereți harul ceresc, care să vă ajute să puteți să vă faceți fii ai lui Dumnezeu prin ascultare de cuvântul Său din vremea aceasta, când nimeni nu mai poate și nu mai vrea să semene cu Dumnezeu la viață și la fire, la iubire și la umilință, și mai ales la înfățișare, ca nu cumva să semene ei cu fiii veacului acesta și să rămână cu cei ce pier.

Iar voi, cei care nu credeți, având ca lucrare duhul îngâmfării și al neaplecării pentru cele ce vin din cer pe pământ spre oameni ca să le dea mâna și să-i scoată de sub întunericul și pâcla sub care stau toți oamenii, o, luați aminte, nu vă vor ieși socotelile, căci vă veți veni în fire și veți cunoaște rătăcirea sub care ați fost trași, o, că vine din cer o clipă sfântă în care toți Îl vor cunoaște pe Dumnezeu și vor afla de la El mersul Său peste pământ cuvânt vreme de șaptezeci de ani, și nu va mai avea nimeni putere să-și păstreze rătăcirea și împotrivirea cu care se lovește în Dumnezeu de peste tot, și va fi altfel, că va fi răsplata cea pentru faptă, și numai aceasta va mai rămâne să vorbească, o, și de aceea voi, necredincioșilor, îngâmfaților, împietriților la inimă și la cerbice, opriți-vă, căci s-a apropiat împărăția lui Dumnezeu cu pași mari și vor cădea toți împărații și toți argații lor, căci Eu, Domnul, călător străin acum din loc în loc, bătând la porțile care nu se deschid, Mă voi arăta Împărat al făpturii, iar în urma Mea se va ivi regatul Meu, cer nou și pământ nou, precum este scris, iar cei necredincioși își vor sfârși îngâmfarea și lupta cea potrivnică Mie și mersului Meu cuvânt peste pământ.

Serbarea grădinii de la Maluri este semn, este o împlinire mare, profețită de mult să se i-

vească și să lucreze Dumnezeu prin acest petec de pământ, căci veste multă va călători din loc în loc, din inimi în inimi, și mulți vor lua calea împărăției și le voi fi Păstor, și multă umilință trebuie să îmbrățișeze cei ce cred venirii Mele pe pământ cuvânt, căci satana lucrează cu duhul omului, iar omul nu are umilință, nu are aplecare, nu are lepădare de sine și rămâne în ale lui, dar cei ce cred și se apleacă vor căpăta har și vor putea.

Acum grăiesc cu trâmbița Mea, și iată, Verginico, pământul grădiniței în care te-ai născut poartă pe el podoabe acum și s-a gătit pentru venirea Mea cu sfinții. Ești toată numai un dor, numai o privire peste tot. Am ajuns până azi cu mersul Meu cuvânt peste pământ și avem ca slujitor pe cel mezin din poporul care a stat și a ascultat de la Dumnezeu cuvântul cel din vreme în vreme, iar acum cu cel mezin Ne împărțim după credința și fapta fiecăruia.

A fost slab cu ascultarea poporul cel din toată vremea aceasta. Le-a fost greu să lase tot ce nu-i frumos și să se aplece îndeajuns ca să rodim rod mult. Acum am ieșit spre noroade, căci cei mai de departe au fost mereu mai câștigați, mai aplecați ca să ne dea pregătire și împlinire în ei. E anevoioasă calea omului spre cer, iar calea Mea, calea cerului pe pământ e tot la fel, că nu găsește Dumnezeu lepădare de sine în om, și dintre cei ce Mi-au urmat în toată această vreme n-am găsit ca să Mă fi putut sprijini cu greul crucii, cu venirea Mea pe pământ, măi Verginica Mea.

A trecut ziua cea pentru serbarea grădinii de la Maluri și am rămas Noi și lucrul cel pe mai departe. Tu ești în uimire în mijlocul sfinților acum și privești cu ochi adânc pe cei mai mici ai Noștri, și chiar dacă ai durere strânsă atâția ani de pe pământ, și apoi în cer din pricina neascultării poporului care a trecut prin această lucrare, iată, te bucuri că mergem înainte lucrând, că tu ești motorul și firul cel de sus prin care Eu, Domnul, lucrez pe pământ prin cei mezini, căci darul și harul din vremea Mea cu tine poartă lucrare pe mai departe pe pământ, și iată cât merge cuvântul, că avem cale pregătită și ocrotită cu puteri de sus și se încruntă satana și se teme și-și caută slugi și le dă de lucru ca să iscodească, să pândească și să rătăcească pe cei ce dau să vină și să creadă, o, dar nu mai este ca înainte, căci Eu am dezlegat mersul pentru toți doritorii de viață sfântă și vor tot curge spre izvor, spre cuvântul Meu mulți, și vor căpăta înțelepciune și dor de cer pe pământ.

Dar acum pace ție, mângâiere ție de la cei ce Ne iubesc lucrând la calea Noastră pe pământ, și din loc în loc apoi între oameni, și voiesc să ai mângâiere și să tot vezi cum boboceii își deschid floarea, cum lucrarea Noastră înflorește peste pământ și Ne dă puteri să mergem și să însămânțăm pământul și să udăm de sus și să crească rod viu, raiul cu florile lui, și care să-și împartă miresmele până departe și să se umple de dor de cer lumea cea pribeagă și beată de duh străin de cele din cer, o, că vin împlinirile Scripturilor din urmă, vin, măi Verginico, vin.

Și acum să dăruim îmbrățișarea Noastră celor ce sunt, și vor fi tot mai mulți care Ne vor căuta și Ne vor urma, după ce Ne-am scris pe pământ cu serbarea cea dulce a celor șaptezeci de ani de cuvânt pe plaiul neamului român, Eu și cu tine în lucrare de Duh Sfânt peste noroade, și îi vom îndemna pe toți să poarte haină de nuntă, cămașa românească, veșmântul neamului român, dar și limba vorbită de români, căci acest neam, cu tot ce este al lui Dumnezeu peste el, este neamul și țara întoarcerii Mele de la Tatăl la oameni, căci am spus că iarăși voi veni, iar când voi veni îi voi trage pe toți la Tatăl.

Și acum pace ție între cei din cer, Verginica Mea!

Și pace vouă, copii împărțitori de Dumnezeu, că are cerul lucrare cu voi pe pământ și vin împliniri mari, vin și tot vin, că le-a venit vremea să vină, și nu uitați că Tatăl lucrează până acum, dar și Eu să pot lucra mereu, și cu voi este lucrul Meu peste pământ, cu voi, cei mai de pe urmă, și de aceea rămâneți, rămâneți întru iubirea Mea, o, fiilor! Amin.

Și se așează la locul lor acum cetele de sfinți venite la serbarea de la Maluri, și totul s-a scris pe pământ și în cer ca să fie totul mărturie scrisă.

Amin, amin, amin.

15/28 septembrie 2025